

Fancy Fair

De Fancyfairs van Kunst naar Kracht.

Een dierbare herinnering van mijn zoektocht naar foto's en verhalen van de roemruchte Fancy Fairs van muziekvereniging Kunst naar Kracht op het schoolplein van de openbare kleuterschool aan de Willem III straat.

Daar werd op het schoolplein jaarlijks een Dorpsbeeld gebouwd met kraampjes van houten steigerpalen en touw. Met bovenaan de oude dorpsgevels, gemaakt van hardboard en geschilderd in Oudhollandse kleuren. Er was een toegangsdeur van de straat naar het plein, precies in het midden van de stenen muur. Aan de linkerkant van het plein was een zandbak die met hout en gaas afgeschermd was voor binnen komende beesten en weglappende kinderen? Links daar achter begon het allemaal.

Eerst een 'opvisspel' met magneten aan een touw aan een stok, waar je al vissende en dompelend de verscholen 'vissen' in geblauwd water in een bak van dakdekkersmateriaal moest zien te vangen. De verzwaarde 'vissen' waren simpel houten blokjes, aan twee kanten afgeschuind met metaal bovenop om vast te klikken aan de zoekende magneethengels. Ze hadden door het blauwe water een van jaren her diepgroene kleur gekregen.

Dan kwam de touwtjes-trek voor de jongsten, altijd prijs met twee dikke bundels met touwtjes in de handen van het echtpaar, waar op de tafel achter de steigerpaal de lokkende prijsjes aan waren vastgemaakt.

Verderop in de hoek het conservenblikken gooien met bollen van oude sokken, op twee plekken gestapeld tot drie hoog op een plank achter in de stand op ooghoogte, zodat het lekker mikken was, maar raken..hmmm?.

In de kraam ernaast het schieten met de twee luchtbuksen op een roos 'Loosduinen' op strobalen bevestigd, reuze spannend.

In het midden van het plein, wat naar rechts, stond de door mijn vader Rinus en m'n ome Henk Franke zelf gebouwde vliegtuigtent. Geel van kleur, een hardboardpanelen dak en in totaal bestaande uit tien loketjes in een cirkel aan elkaar gezet. Tien houten vliegtuigjes waren aan het einde van buizen gekoppeld en cirkelden door een elektromotor boven de loketjes in het rond. Onder de vliegtuigen hing een koperen bommetje met een scherpe punt en een relais hield hem vast tot het moment dat de speler dit relais in werking stelde en opende met een druk op de knop. Het bovenblad had naast die deurbelknop ook plaats voor een gestencilde oplopende lijst van wit papier met verticale indelingen van 1 tot 36. De hoogste score was prijs.

"Wie zet erbij?" klonk het steeds maar weer vanuit het midden van de vliegtuigtent en "Er is hier nog een plaatsje vrij". Menigeen heeft denk ik herinnering aan de prijzen van Deventer koek en Nobosprijzen en pijn soms van die bommetjes, die ook wel eens in je hand terecht kwamen, als je niet goed oplette.

In de hoek van het plein tegen de gevel van de school aan, draaide, als het in de loop van de avond drukker en drukker werd, het rad van avontuur. Een draaiende schijf met pinnen en cijfers. Rookworst als lokkende prijzen.

Rechts op het verhoogde podium ernaast stond ook een lichtbakkenspel met flikkerende oplichtende namen van bekende persoonlijkheden uit de samenleving van toen. Die houten lichtbak was groen en namen op het witmatte glas. Je kon daar per ronde plankjes kopen met Piet van der Kraak, wie kende hem niet, Max Euwe of Bep van Klaveren, een Rotterdamse boks legende. Als die dan over een kwam met de naam die oplichtte in de lichtbak had je prijs! Vooral ook worsten en andere vleesprijzen.

De fancy fair begon op zaterdag overdag en draaide tot in de late avond.

"Wie zet erbij" en ik hoor het nog en zie het allemaal nog zo voor me..

Uit verhaal Koos Oudshoorn

Naast ons poortje was het schoolpleintje van de 2 kleuterscholen die het grote pand herbergde, nummer 99 de Openbare Bewaarschool van juffrouw Heil en ernaast op nummer 99A de Christelijke Bewaarschool van juffrouw Poot.

Naast de school was een vrij lange muur met een deur in het midden die toegang gaf tot het speelplein. Elk jaar hield de Harmonievereniging "Kunst Naar Kracht" (die evenals andere muziekverenigingen in Loosduinen) daar wekelijks repeteerden, hun jaarlijkse Fancy-Fair, waar veel mensen in Loosduinen nog steeds van nagenieten.

De stand met rond draaiende vliegtuigjes met een drukknop waarmee een "dartpijl" zo dicht mogelijk in het midden van een kaart terecht moest komen voor een prijs en het toneel met de flikkerende lampjesscherm waar kaartjes voor verkocht werden en waar het licht stil bleef staan had prijs staan mij nog voor de geest.

Ook de grote zandbak, die volledig omheind was met gaas en waar de deur alleen van openstond als de kinderen er tijdens de pauze in mochten spelen staat ook nog op mijn netvlies.

Dit verhaal heb ik al wel eens geschreven...

Ik ben nog zo nieuwsgierig naar foto's en verhalen van de roemruchte Fancy Fairs van Kunst naar Kracht op het schoolplein van de openbare kleuterschool in de Willem III straat.

Daar werd op het schoolplein jaarlijks een Dorpsbeeld gebouwd met kraampjes van houten steigerpalen en touw. Met bovenaan de oude dorpsgevels, gemaakt van hardboard en geschilderd en Oudhollandse kleuren. Er was een toegangsdeur van de straat naar het plein, precies in het midden van de stenen muur. Aan de linkerkant van het plein was een zandbak die met hout en gaas afgeschermd was voor binnen komende beesten en weglopende kinderen?

Links daarachter begon het allemaal. Eerst een vis-spel met magneten in blauw water in een bak van dakdekkersmateriaal. De verzwaarde 'vissen' waren houten blokjes, aan twee kanten afgeschuind met metaal bovenop om vast te klikken aan de zoeken magneethengels. Ze hadden door het blauwe water een groene kleur gekregen.

Dan kwam de touwtje-trek voor de jongsten, altijd prijs, twee dikke bundels met touwtjes waar de prijsjes aan waren vastgemaakt. Verderop het blikken gooien met bollen van oude sokken? en op twee plekken gestapeld op een plank op ooghoogte. In de laatste kraam het schieten met de luchtbuksen op een roos op stobalen bevestigd.

In het rechts midden stond de door mijn vader Marinus Zuurmond en m'n oom Henk Franke gebouwde vliegtuigtent. Geel van kleur en bestaande uit tien loketjes in een cirkel. De tien vliegtuigjes waren aan buizen gekoppeld en cirkelden boven de loketjes in het rond. Onder de vliegtuigen hing een koperen bommetje met een scherpe punt en een relais hield hem vast tot het moment dat de speler dit opende met een druk op de knop op het blad voor hem of haar. Daar lag een oplopende lijst van wit papier met verticale indelingen van 1 tot 36. De hoogste score was prijs. Wie zet erbij klonk het bij de vliegtuigtent, er is hier nog een plaatsje vrij... Menigeen heeft denk ik herinnering aan de prijzen koek en spritsen en die bommetjes die ook wel in je hand terecht kwamen als je niet oplette.

In de hoek tegen de school draaide het rad van avontuur met daarnaast ook een lichtspel er bij. Lootjes verkopen met Piet van der Kraak. Wie kent hem niet. Max Euwe of Verkade, een Rotterdamse boks legende? Die bak was groen en er versprongen steeds lichtjes achter de namen. Ik zie het allemaal nog zo voor me..

De fancy fair begon Zaterdags overdag en draaide tot in de late avond...

Opmerkingen op site...

Nobo spritsen winnen bij de vliegtuigjes. En het lichtbakkenspel met namen als Bep van Klaveren en Max Euwe. Kon je plankjes voor kopen met namen erop. En als die correspondeerde met de naam die oplichtten in de lichtbak had je prijs. Vooral worsten en andere vleesprijzen.

Ja daar stond het molentje met de vliegtuigjes die hun bommen lieten vallen en als je geluk had in het bord en niet in je arm

Heb ik het juist als ik zeg dat rechts de poort is naar een speelterrein dat behoorde bij de kleuterschool en dat daar jaarlijks een fancy fair werd gehouden met een carrousel waar vliegtuigjes draaiden met een pijl die je door een druk op een knop kon laten vallen op een vel papier met streepjes en cijfers. Degene die de pijl op het uiterste streepje liet vallen won de beloofde prijs.

Ja Arie, en daarachter was onze tuin. Was altijd gezellig die fancyfair. En als jong meisje mijn eerste kennismaking met de Everly brothers. Hun muziek werd er gedraaid. Leuk, die herinneringen.

Van dat vliegtuigtentje kan ik mij vaag iets herinneren, Was toen met mijn vader maar wanneer dat is geweest weet ik niet meer. Vond het toen wel spannend. Erg lang geleden.

Ik weet het ook nog goed mijn vader was er ook altijd ik weet niet of hij toen ook voorzitter was . Heb er ook jammer genoeg geen foto's van .

Nu ben ik nog zo nieuwsgierig naar foto's van de roemruchte Fancy Fairs van Kunst naar Kracht op het schoolplein van de openbare kleuterschool in de Willem III straat. Daar werd jaarlijks een Dorpstafreel gebouwd met kraampjes van houten steigerpalen en touw. Met bovenaan oude gevels gemaakt van hardboard en geschilderd. Links begon het met de een vis-spel met magneten in blauwe water in een bak, daarnaast de touwtje-trek, het blikken gooien en het schieten met de luchtbuks. In het midden stond de door mijn vader en m'n oom gebouwde vliegtuigtent. In de hoek tegen de school draaide het rad van avontuur met een lichtspel er ook bij. Lootjes verkopen met b.v. Piet van der Kraak!?!?? Wie kent hem niet. Die bak was groen? en er versprongen lichtjes achter de namen. Wie zet erbij klonk het bij de vliegtuigtent, er is hier nog een plaatsje vrij... Menigeen heeft denk ik herinnering aan de prijzen koek en spritsen en de bommetjes die ook wel in je hand terecht kwamen als je niet oplette. Ik zie het allemaal nog zo voor me. Wie o wie heeft verhalen en Foto's....

Vader van der Spek leverde de spullen om veel kraampjes op te bouwen. Hij liet een vrachtwagen van Bontebal komen met alles erop en eraan. Henk Sonneveld en Jan van der Ende waren ook personen die zich nuttig maakten. Het was een fantastische fancyfair , die 3 dagen duurde en we hebben zo het nieuwe uniform voor KNK bij elkaar gesprokkeld .

En wat te denken van de zoete koek .

Ook ik ben daar jaren naar toe geweest. Al die spelletjes. Ieder jaar keek er naar uit.

Jaaaa wat was dat leuk. Volgens mij was er touwtje trekken en van die vliegtuigjes die n ijzer pijltje lieten vallen als je op n knopje drukte. Wat er verder nog was herinner ik me niet. Zal wel ballen gooien zijn geweest. Weet iemand er nog meer over te vertellen? In ieder geval was het super leuk. Ik ben van 1950. Geen idee hoe lang de fancy fair heeft bestaan.

De vliegtuigtent was gebouwd door mijn vader en mijn ome Henk Franke. Deze attractie had hij gezien in het buitenland en nagebouwd met mijn Oom. Ik denk dat met de sloop van de kleuterschool in de Willem III straat de plek van de fancyfair terziele ging. Willem Looye weet

dat wellicht. Hoorde van hem dat deze vliegtuigtent opgeslagen lag onder het toneel van de Leathitiazaal is verbrand in 1974. Er was ooit een ronde bar van gebouwd in het latere repetitielokaal aan de Hovylaan...

Bij de vliegtuigjes won je altijd Nobo Sprits dat was een leuke tijd

moest je wel 36 gooien en anders zetten we die pijl er zelf wel in. Dat gebeurde inderdaad en lukte wel eens.

Onverwachts terug naar de Laetitiazaal.....

Afgelopen zondagmiddag was het even rennen van het Sinterklaasconcert in Wateringen naar een heel bekende oude plek uit mijn jeugdijaren. In deze zaal moest ik zijn voor een koperrepetitie. Back to the fifty's sixties was het, want in die zaal heb ik wat voetstappen liggen en muzieklanken achter gelaten.

Kunst naar kracht hield haar donateursconcerten daar, nadat de Roskam niet meer beschikbaar was denk ik. Nu spelend in een zaal die wel drie keer zo klein leek als toen. Dezelfde wanden?, ramen en het betegelde trappenhuis. Ik moest denken aan de vele zakjes met verkochte lootjes voor de tombola's. Met teksten als "Mis, weer niet, nietes etc." Na afloop van de concerten dansen en/of een cabaretprogramma. Ik moest denken aan het verhaal van Willem Looye, dat de vliegtuigtent van KnK gebouwd door mijn vader Marinus en Ome Henk Franke uiteindelijk was verbrand in 1974. Hij lag onder het toneel opgeslagen. Ooit heb ik een deel daarvan opgebouwd gezien als bar in het repetitielokaal van KnK later in de school. Ik mis nog zo de foto's van die tent en de fancyfairs??

Dansen was altijd leuk na afloop en als ik mijn moeder opzocht om te swingen werd het kennelijk tijd om naar huis te gaan zei ze me later wel.

Ik denk, terwijl ik mijn repetitie wat afwezig volbreng ook terug aan de 1e reunie van onze 6e klassen (1961/62) van de Julianaschool in 1973. Mijn uiteindelijke wat schoorvoetende bekentenissen van mijn grote liefde voor een klasgenootje van toen, zeker 12 jaar nadat ik van school ging. Dat bleef diep in me hangen en soms....

Het was een heel warm maar ook vreemd gevoel van herinneringen en herkenningen, want mijn werk heeft me vervreemd van mijn dorp waar ik nu alles zo anders is geworden me weer helemaal terug kan voelen...al is het op oude foto's en mooie verhalen van toen..zoals deze maar weer..

Ik probeer het nog maar een keer. Kijk eens in de oude albums en schoenendoos voor foto's van Kunst naar Kracht. Hun Fancyfairs, de later opgerichte drumband. De boerenkapel De Speksnijders. Hun repetitieruimte aan de Willem III straat en later de Wilhelminastraat. De vliegtuigtent? waar later nog een deel van was te zien in het laatste gebouw waar ze repeteren(den) aan de Hovylaan achter de kerk. Wie weet....

Zwarte dag voor het Kindercomité Loosduinen. Brand in de Laetitiazaal 4 april 1973

De Loosduinse muziekgeschiedenis heeft een rijke historie en er zijn naast persoonlijke verhalen en belevenissen ook momenten die het verdienen om vastgelegd te blijven voor later. Op de foto's onderaan is een concert in beeld gebracht van de muziekvereniging Kunst naar Kracht, die na hun concerten in Zaal Varia van de Roskam en later de Leathitiazal achter de RK kerk, zijn donateursconcerten verlegde naar de kerk aan de Aaltje Noorderwierstraat. Net zoals heel vroeger met toneelstukken na afloop en de vaste tombola's voor het drukken van de kosten, was KnK vooruitstrevend in hun totaal programmering van die druk bezochte avonden. De tombola's gingen in de vorm van de verkoop van bruine envelopjes met 10 lootjes voor een gulden. Veelal vol met nieten en in de meest grappige teksten. Weer geen prijs ..al weer niet.. nietes.. enz. Prijzen waren er ook natuurlijk. Na afloop van het concert was het cabaret en waren er hele bekende artiesten uit de Nederlandse showbiz. Iedereen kent ze vast wel. Mini en Maxi, Jonny Kraaykamp solo.. Jan Blazer...Jonny Holthuizen? en wie niet in hun eerste snabbeljaren op de planken. Altijd lol en kwaliteit. Na afloop steevast dansen tot de kleine uurtjes. Als ik met mijn moeder danste en ik zei dat ze mooi was werd het tijd om naar huis te gaan.. We kunnen er samen nog steeds om lachen. Op de foto mijn moeder als ladyspeaker die avond. Zij kent nog veel oud knk-muzikanten van naam en heeft voor hen zo vaak de uniformen aangepast en lengte en omvang. Ze heeft het uniform in de vijftiger jaren gemaakt voor Bep Warnas, de latere muzikaal directeur van de Luchtmachtkapel. Voorganger van Hermanus Brilleman, die op zijn beurt deze mooie harmonie tot goede prestaties bracht. Vaak in de top van de Haagse blaasmuziekwereld die jaarlijks getoetst werden op de audities. Daar verdiende je de subsidie die beloond werden met 1 of 3 of 5 concerten In Ockenburg op de muziektent en later ook op de muziektent in Kijkduin. Onvergetelijke tijden en ik ben er nog niet klaar mee.. Music is my life...